

Vinnarasøgan hevði 162 orð og tann stytsta søgan hevði 107 orð.

Her eru allar søgurnar sum komu inn:

Kaninin

Ein dagin eg var hjá ommu, sá eg eina kanin. Hon fór rennandi oman gjøgnum eina brekku, eg segði við meg sjálfvan, eg vil fanga hana. So segði eg við ommu: »Eg má fara nú, og so fór eg. Eg fór ikki heim, nei eg vildi fanga kaninina. Eg sá hana renna oman og niðan gjøgnum brekkuna eina ferð enn. So segði eg við meg sjálfvan: nei nú má eg fanga hana, so fór eg rennandi oman og niðan, oman og niðan gjøgnum brekkuna, men eg fangaði hana ikki. Hon rann og rann og eg rann og rann, men so bleiv eg so móður og eg gav upp, eg vildi ikki renna meir, eg var so móður so móður, og so gav eg bara upp, og so legði eg meg í grasið. Eg lá har eitt bil, men so sá eg kaninina koma yvir har sum eg var. Eg fekk hana upp í føvningin, eg sá hon var svong, so eg fór heim við henni, gav henni eplir og mjólk og so vóru hon kaninin og eg vinir.

Heilsan Oddny Hansen, 13 ár
Kollafjørður

Konan og djórahandilin

Eina ferð fór ein kona í ein djórahandil, hon hevði fingið sær í høvdið um hon skuldi hava nakað djór, so skuldi djórið vera ein hundur, men djórahandilsmaðurin hevði ongan hund. Konan vildi so fegin hava ein hund, men hann fekk hon ikki, so vildi hon hava eina mús, men hana hevði hann heldur ikki, men so segði konan hon vildi hava eina lús, hana hevði djórahandilsmaðurin, segði hon, djórahandilsmaðurin bleiv so illur við konuna, hann segði við hana: »Djórini hjá mær hava ongar lús«. Hann smekkaði hurðina í. Við hurðina var nú konan við ongum hundi ongari mús og ongari lús.

Karina Joensen, Fútalág 7, Tórshavn

Her eru allar søgurnar uttan T, sum børn hava sent inn.

Vinnarin bleiv: Oddny Hansen, 13 ár Kollafjørður

Hon fær 100 kr. sendandi.

Vit takka øllum sum sendu inn og siga tillukku til vinnaran.

Hey, nú vil eg skriva eina søgu

Eina ferð var ein maður, sum var í so góðum slag. Hann dansaði og dansaði, og hann var so glaður. Men so einaferð ið hann kom gangandi ígjøgnum hagan, kom illveður á hann, og maðurin rann oman í húsið hjá sær. Men ikki var hann glaður. Hann var nevniliga dígjígjøgnum, serliga um buksurnar. Men har var einki ið kundi hjálpa. Hann fór oman í býin og fekk sær einar nýggjar buksur. Komin niðan í húsini hjá sær, fór hann og kókaði súpan, sum hann og hundurin hjá honum kundiu fáa sær av áðrenn báðir fóru og lögdu seg. Hundinum dámdi so øðiliga væl súpan, og so fingi maðurin og hundurin sær súpan.

Fróði Waag

Einaferð var ein kona og ein maður sum høvdu fimm børn, sum vóru fyra, fimm, seks, sjei og ellivu ára gomul. So ein dagin hendi nakað spennandi, ein kløn hara kom fram við og øll vóru so bangin, øll hildu seg hava sæð ein oksa og so runnu øll oman gjøgnum brekkuna og so vóru øll heima og mamman var so glað. Hon mussaði og klemmaði og so fóru øll í song, og mánamorgunin vaknaðu øll og fóru niðan í bœin og spældu allan dagin langan, og so vóru øll so móð, so vóru øll koyrd og song, og sama hendi alla vikuna og allan mánaðin við, og øll vóru so glað og spældu væl saman.

Eyðstein Jacobsen, Miðvágur

Risarnir

Eina ferð vóru fyra risar í Føroyum, Bølli Kim Hans og Frans. Ein dagin segði Bølli: Eg skal upp um fyra fjøll í morgin.

Hvør klárar upp um fyra fjøll, segði Frans. Eg, segði Bølli og ongin annar, og so fóru risarnir í song. Men um morgunin áðrenn Kim Hans og Frans høvdu fingið eygu, fór Bølli inn í skápið og fekk sær klæðir fram, hann fekk eina pipu og einar sjei mila skógvar og eina hógvu.

So fór Bølli sín veg, hann rann og leyp í heilum, og kom upp nr. 1, 2, 3 og fjórða fjallið.

Og eg haldi ikki hann er komin niður enn.

Vár, 9 ár, Tórshavn

EYKA!

Eftirsum ongin Barna-síða var síðsta leygardag, hava vit 2 síður í dag!!!

